

Som nyt sidste stk. er foreslået indsat en bestemmelse om, at der ikke af skibsledelsen må gives søfartsbogen nogen vedtegning, der skal tjene til at karakterisere vedkommende sømands forhold i tjenesten, eller som giver oplysning om en ham overgået straffedom. Dette forslag er en følge af den ovenfor omtalte forestående ophævelse af værnepligtslovens § 45, der indeholder følgende bestemmelse: „Hverken vedtegninger om overgåede straffedomme eller skudsmål må indføres i søfartsbøgerne“, en bestemmelse, der også må anses nok så naturligt at have sin plads i sømandsloven. Der henvises om bestemmelsens forståelse i praksis til justitsministeriets i ministerialtidende 1910, som nr. 172; optagne skrivelse af 27. juni 1910.

Til § 28.

Som redegjort for i betænkningen (side 40) betyder bestemmelsen i 4. stk. om statens forpligtelser overfor kønssyge eller tuberkuløse sømænd en udvidelse i forhold til den tilsvarende bestemmelse i den nugældende lovs § 28, 4. stk. Der kan være grund til at anføre, at bestemmelsen omvendt er mindre vidtgående, for såvidt som statens forpligtelser i henseende til såvel indhold som omfang i det foreslåede nye 4. stk. er udformet som en overtagelse af de plejeudgifter, der efter de foregående stykker ville påhvile rederen, således at plejeligten også for statens vedkommende fremtidig vil være begrænset til de 12, henholdsvis 6 uger, som er fastsat i 2. stk. Hvorvidt staten herudover vil have forpligtelser af denne art, hvilket navnlig vil være praktisk for tuberkuløse søfolks vedkommende, vil afhænge af den almindelige forsorgslovgivnings bestemmelser.

Da søfolk — navnlig udenlandske søfolk — kan tænkes at bibeholde rettigheder overfor den udenlandske sygeforsikring, de måtte være tilknyttet, også under tjeneste ombord i dansk skib, eller at være omfattet af en social tryghedsordning, hvori der hverken indgår sygekasser eller private forsikringsselskaber, og da formuleringen af udkastets 5. stk. alene henviser til den danske sygekasseordning, foreslås dette stykkes bestemmelse udvidet til at omfatte også sådanne tilfælde ved indsættelse af ordene „i en udenlandsk sygekasse eller forening“ eller er han omfattet af en social tryghedsordning“.

Til §§ 32—34.

Ifølge kommissionsudkastet har en sømand, der afskediges efter § 33, nr. 2, fordi

han som følge af en offentlig påbudt lægeundersøgelse ikke kommer ombord i rette tid, krav på erstatning af staten efter reglerne i § 34. Når kommissionen har fundet det hensigtsmæssigt at anføre dette tilfælde som en særlig afskedigelsesgrund, skyldes det, at der ved tuberkuloseundersøgelserne — jfr. for søfolks vedkommende bekendtgørelse nr. 225 af 2. maj 1945 — forekommer et vist antal tilfælde (ca. 1 pct. af alle undersøgelser), hvor skærmbilledfotograferingen alene ikke giver tilstrækkelig sikre resultater, men må udbygges med andre undersøgelsesmetoder, i første række bakteriedyrkning af expectorat eller ventrikelskyllevand. Så længe denne proces står på — med den nuværende laboratorieteknik 7—8 uger —, er undersøgte ikke lægelig befundet syge, men kun „suspekt“. Af hensyn såvel til sundhedsforholdene ombord, der tilsiger, at også denne blotte mulighed for forekomsten af et tuberkulosetilfælde blandt besætningen må udelukkes, som til den pågældende sømand selv, hvis tilstedeværelse må sikres for det tilfælde, at dyrkningen viser positivt resultat og lægebehandling, evt. hospitalsindlæggelse, bliver nødvendig, har ministeriet måttet skride ind med et udmønstringsforbud i forbindelse med en understøttelse, der er bestemt til at skadesløsholde sømanden for det ham ved forbudet påførte tab af hyre; jfr. nærmere ministeriets cirkulære af 13. maj 1948.

Under forhandlingerne i kommissionen fremkom der ønsker om at få denne administrativt indførte ordning lovfæstet. Da det må findes at give en tydeligere og naturligere fremhævelse af disse tilfældes karakter end den af kommissionen foreslåede, såfremt de udskilles af § 33, foreslås det som nyt 2. stk. i § 32 at optage en selvstændig regel, hvorefter en sømand kan afskediges, såfremt han uden at være befundet syge har måttet tilbageholdes fra skibet som ovenfor angivet som et led i en i medfør af § 10, 3. stk. — jfr. herom bemærkningerne ovenfor til § 10 — påbudt lægeundersøgelse. § 32 vil da i 1. stk. indeholde reglen om adgang til at afskedige en sømand på grund af sygdom (eller legemsskade) og i 2. stk. den hermed beslægtede regel om adgang til at afskedige visse for sygdom mistænkte søfolk. At de her nævnte tilfælde efter udskillelsen fra § 33 ikke vil være undergivet forskriften i dennes paragrafs 2. stk. om forhørs afholdelse, kan ikke være betænkeligt, da det for sømandens retsstilling fornødne bevis vil være tilstrækkeligt sikret gennem de foreskrevne regler for fremgangsmåden ved den offentlige lægeundersøgelse.